

være ønskelige, tror jeg, man let bagefter vil kunne faa gennemført. Men kaster man det bort, man har vundet, og stiller sig paa bar Bund, tror jeg, det vil have lange Udsigter med at faa gennemført en Retsplejereform her i Landet". Den nuværende højtærede Justitsminister har valgt at se bort fra Loven af 1909. De gentagne Forsøg paa at faa Retsplejelovent revideret, før den træder i Kraft, har hidtil virket som Sten paa dens Vej, det kan ikke omstødes, og Ansvaret for denne Fremgangsmaade maa den eller de, der har valgt den, selv bære; vi ønsker ikke Del deri. Hvad de øvrige foreliggende Lovforslag angaar, er de jo gamle Bekendte.

Siden Lovforslaget den 6. April 1913 af dette Ting blev sendt op i Landstinget, og indtil det den 1. December i Aar blev forelagt i dette Ting, er der gjort Forslag om 86 Ændringer i 69 Paragraffer. Den største Del af Ændringerne skyldes Hensynet til Landstingets Betænkning af 29. Maj 1914, en Betænkning, der kun var underskrevet af 6 af Landstingsudvalgets 15 Medlemmer. Det er meget smigrende for dette Landstingsudvalg, som kun kunde naa at faa underskrevet Betænkningen af 6 Medlemmer, at der i det foreliggende Lovforslag er taget Hensyn til samtlige de af disse Udvalgsmedlemmer ønskede Ændringer. De øvrige nogle og tyve Ændringer, som er indførte i Lovforslaget, efter at det sidst forlod dette Ting, er næsten alle af formel Natur, kun meget faa indeholder virkelige Realiteter. Det Hovedlovforslag, som vi her behandler, og Suppleringslovforslagene er altsaa godt kendte af dette Ting, og jeg skal derfor kun gøre nogle forholdsvis faa Bemærkninger til de Ændringer, som er bragte i Forslag.

Jeg vil først nævne et Ændringsforslag til Lovforslagets § 12. Det angaar Antallet af By- og Herredsretskredse. Da Lovforslaget forlod Folketinget, indeholdt det Bestemmelser om, at der skulde udenfor København være 83 Herredsretskredse. I Landstinget blev dette Antal forøget til 87, og det Lovforslag, der nu foreligger, indeholder i samme Paragraf Bestemmelse om 88 Herredsretskredse, idet man har delt en Kreds oppe i Vendsyssel. Lovforslagets § 12 havde tillige, da det forlod dette Ting i 1914, en Bestemmelse om, at Herredsretskredsenes Antal ved kgl. Anordning efter Henstilling af vedkommende Amsraad, Købstadsforeningen og de samvirkende Sogneraadforeninger kunde forøges til 90,

dette vilde sige, at Justitsministeren faktisk havde Lov til at oprette indtil 7 Retskredse mere, end der indeholdtes i Lovforslaget. I Overensstemmelse med Landstingsudvalgets Betænkning af 29. Maj 1914 er Bestemmelsen om, at der ved kgl. Anordning kan oprettes indtil 7 Retskredse udover det i Lovforslaget nævnte Antal, udgaaet. Dette betragter jeg som en Forbedring. Derimod kan jeg ikke sige det samme om en ny Ændring, der ligeledes er foreslaaet indføjet i Landstinget om den samme Sag. Landstinget havde foreslaaet 87 og Justitsministeren nu 88 Herredsretskredse med i alt 98 Dommere, men det er bestemt, at de Herredsretskredse, som naar et Indbyggerantal af 40,000 Indbyggere, skal have 2 Dommere. I samme Paragraf er der imidlertid indføjet en Bestemmelse om, at hvor det maatte foretrækkes, kan man i Stedet for at ansætte to Dommere i samme Retskreds ved kgl. Anordning dele denne Retskreds i to, medens en Paragraf, der omhandler det samme Emne, § 17, bestemmer, at hvis man igen vil sammenlægge saadanne adskilte Retskredse, saa skal det ske ved Lov. Jeg vilde meget foretrække, at det ogsaa maatte blive vedtaget, at en eventuel Deling af en Retskreds skulde ske ved Lov. Jeg synes i det hele taget, det er heldigt, at Rigsdagen har Indseende med alle saadanne Forhold, der i høj Grad kan berøre den vedkommende Befolkning.

§ 19 omhandler Oprettelsen af Bitingsteder. — Det var Forudsætningen i 1914, at der skulde oprettes Bitingsteder, hvor der nu er Tingsteder, som ikke mere bliver Sæde for en Herredsret. Nu er det udtrykkeligt slaaget fast i selve § 19, at alle de Steder, som mister deres Herredskontor, skal have et Bitingsted, men der er foreslaaet en Ændring, som jeg til en vis Grad maa sympatisere med, fordi den aabner Adgangen til rimelig Besparelse og kan bevirke, at Kontorholdsgifterne ikke stiger uforholdsmæssigt. Efter det tidligere Lovforslag var det nemlig saaledes, at hvor der blev oprettet Bitingsteder, skulde der paa dette Sted altid være en Fuldmægtig for vedkommende Dømmer bosat, og det Kontor, som han bestyrede, skulde være aabent daglig en vis Tid. Det er nu ændret derhen, at der vel skal være Bitingsted, men det kan bestemmes ved kgl. Anordning, hvor mange Dage og til hvilke Tider dette Bitingsted skal have aabent, og Bestemmelsen om, at der paa et saadant Bi-